

21 Μαρτίου, 1996

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 25, 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΟΜΕΤΙΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 133/94)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Παράλειψη της διοίκησης που δύναται να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής — Μόνο παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, δηλαδή παράλειψη ενέργειας που επιβάλλεται στη διοίκηση από τον Νόμο — Η παράλειψη του Δήμου Αγίου Δομετίου να προσλάβει τον αιτητή ως έκτακτο εργάτη δεν αποτελεί παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας.

10 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την συνεχιζόμενη παράλειψη του καθ' ού η αίτηση Δήμου, να τον προσλάβει ως έκτακτο εργάτη γενικών καθηκόντων όπως είχε αποφασιστεί σε συνεδρία του Δημοτικού Συμβουλίου ημερομηνίας 20 Οκτωβρίου 1993.

15 Ο Δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση ήγειρε ανάμεσα σε άλλες και την προδικαστική ένσταση ότι η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση δεν ήταν παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, και ως εκ τούτου δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής, δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 Για να υπάρξει παράλειψη θα πρέπει η διοίκηση να υποχρεούται από σαφή νομοθετική διάταξη να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια για ρύθμιση ορισμένης σχέσης, δηλαδή η διοίκηση να παραλείπει να κάμει κάτι που της επιβάλλει ο Νόμος (βλέπε *Mavrommatis and*

Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1006 στη σελίδα 1022, Πορίσματα Νομολογίας Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59 σελίδα 243, Μιχ. Δ. Στασινόπουλο Δίκαιον Διοικητικών Διαφορών, έκδοση τετάρτη, σελίδα 195). Δεν υπάρχει παράλειψη όταν η Διοίκηση ενεργήσει ή παραλείπει να ενεργήσει κάτι μετά από άσκηση διακριτικής εξουσίας, "εντός της σφαιράς της οποίας δεν είναι νοητή παράλειψις οφειλόμενης ενέργειας" [Πορίσματα Νομολογίας πιο πάνω], βλέπε επίσης **Vafeadis v. The Republic** (1964) C.L.R. 454, **Papasavva v. The Republic** (1979) 3 C.L.R. 563 στη σελίδα 568).

Ενόψει όλων των πιο πάνω η προδικαστική ένσταση του καθ' ου η αίτηση γίνεται αποδεκτή. Η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση Δήμου να προσλάβει τον αιτητή στη θέση έκτακτου εργάτη δεν είναι παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας εντός της εννοίας του Άρθρου 146 του Συντάγματος αφού καμιά πρόνοια δεν υπάρχει στον Περί Δήμων Νόμο, ή οποιονδήποτε άλλο Νόμο που να υποχρεώνει τον καθ' ου η αίτηση Δήμο να προσλάβει τον αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Mavrommatis and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1006,

Vafeadis v. Republic (1964) C.L.R. 454,

Papasavva v. Republic (1979) 3 C.L.R. 563.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της παράλειψης του Καθ' ου η Αίτηση Δήμου να προσλάβει τον Αιτητή στη θέση του Έκτακτου Εργάτη γενικών καθηκόντων όπως είχε αποφασισθεί κατά ή περί την 20ην Οκτωβρίου, 1993.

A. Αλεξάνδρου-Λυκούργου για T. Παπαδόπουλο και Σία, για τον Αιτητή.

E. Οδυσσέως, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζη-

τά την πιο κάτω θεραπεία:-

- 5 "1. Δήλωση ή/και απόφαση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η συνεχιζόμενη παράλειψη του Καθ' ου η Αίτηση Δήμου Αγίου Δομετίου να προσλάβει τον Αιτητή στη θέση του έκτακτου εργάτη γενικών καθηκόντων όπως απεφάσισε κατά ή περί την 20/10/93 είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε νομίμου αποτελέσματος.
- 10 2. Οποιαδήποτε άλλη θεραπεία το Σεβαστό Δικαστήριο κρίνει εύλογη και δίκαιη υπό τις περιστάσεις."

Τα γεγονότα σύμφωνα με τον αιτητή έχουν ως πιο κάτω:-

- 15 "1. Ο Αιτητής υπέβαλε έγκυρη και νομότυπη αίτηση για πρόσληψη του στο Δήμο Αγίου Δομετίου στη θέση του έκτακτου εργάτη γενικών καθηκόντων.
- 20 2. Κατά τη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αγίου Δομετίου ημερ. 20/10/1993 και όσον αφορά τον Αιτητή αποφασίστηκε μεταξύ άλλων και η πρόσληψη του Αιτητή σύμφωνα με τη νομοθετημένη διαδικασία πρόσληψης εργατών μέσω της αρμόδιας Επιτροπής Πρόσληψης Εργατών του Δήμου αμέσως μετά την αφυπηρέτηση του οδηγού Δήμου Ελαμεινώνδα.
- 25 5. Πλην όμως ενώ ο ως άνω οδηγός έχει ήδη αφυπηρετήσει και ενώ δόθηκαν κατ' επανάληψη προφορικές διαβεβαιώσεις στον Αιτητή πως επίκειται η πρόσληψή του, ο Καθ' ου η Αίτηση Δήμος αμελεί ή/και παραλείπει μέχρι σήμερα να διενεργήσει τα δέοντα προς συμμόρφωση με δικές του αποφάσεις και ανειλημμένες υποχρεώσεις."
- 30

35 Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση αποδέχεται ως ορθούς τους ισχυρισμούς του αιτητή στην παράγραφο 1, τους υπόλοιπους όμως ισχυρισμούς του τους απορρίπτει ως απαράδεκτους.

Ο δικηγόρος του καθ' ου η αίτηση στην ένστασή του εγείρει τέσσερις προδικαστικές ενστάσεις, τις πιο κάτω:-

40

"(α) Το διά της παρούσας προσφυγής εγείρομενο θέμα αφορά θέση έκτακτου εργάτη γενικών καθηκόντων στην υπηρεσία του καθ' ου η Αίτηση Δήμου και κατά συνέπεια δεν εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου δυνάμει

του άρθρου 146 του Συντάγματος.

- (β) Εν πάση περιπτώσει και χωρίς επηρεασμό προς την προηγούμενη προδικαστική ένσταση η Προσφυγή είναι εκπρόθεσμος καθ' ότι δεν καταχωρήθηκε εντός των 75 ημερών από της ημερομηνίας που προσλήφθηκαν δύο άλλοι έκτακτοι εργάτες στην υπηρεσίαν του Δήμου, γεγονός το οποίο ο αιτητής πληροφορήθηκε από την Δημοτικήν υπηρεσία. 5
- (γ) Ο Καθ' ου η Αίτηση Δήμος ισχυρίζεται ότι η ισχυριζόμενη παράλειψη η οποία αποτελεί βάση της προσφυγής αυτής δεν είναι παράλειψη οφειλομένης ενεργείας εντός της εννοίας του άρθρου 146 του Συντάγματος. 10
- (δ) Εν πάση περιπτώσει και ανεξάρτητα κάθε προηγουμένης ενστάσεως η ληφθείσα απόφαση για την πρόσληψη δύο εκτάκτων εργατών εις την υπηρεσία του Δήμου είναι καθ' όλα νόμιμος και ορθή." 15

Σύμφωνα με την τρίτη ένσταση η ισχυριζόμενη παράλειψη εκ μέρους του αιτητή δεν αποτελεί οφειλόμενη παράλειψη εντός της εννοίας του Άρθρου 146 του Συντάγματος. 20

Το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος προβλέπει και για προσβολή μιας παράλειψης της διοικήσεως. 25

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου για να υπάρχει παράλειψη θα πρέπει η διοίκηση να υποχρεούται από σαφή νομοθετική διάταξη να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια για ρύθμιση ορισμένης σχέσης, δηλαδή η διοίκηση να παραλείπει να κάμει κάτι που της επιβάλλει ο Νόμος (βλέπε *Mavrommatis and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1006 στη σελίδα 1022, Πορίσματα Νομολογίας Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59 σελίδα 243, Μιχ. Δ. Στασινόπουλο Δίκαιον Διοικητικών Διαφορών, έκδοση τετάρτη, σελίδα 195). Δεν υπάρχει παράλειψη όταν η Διοίκηση ενεργήσει ή παραλείπει να ενεργήσει κάτι μετά από άσκηση δικαστικής εξουσίας, "εντός της σφαιρας της οποίας δεν είναι νοητή παράλειψις οφειλόμενης ενέργειας" [Πορίσματα Νομολογίας πιο πάνω], βλέπε επίσης *Vafeadis v. The Republic* (1964) C.L.R. 454, *Papasavva v. The Republic* (1979) 3 C.L.R. 563 στη σελίδα 568). 30 35 40

Στό σύγγραμμα του Μιχ. Δ. Στασινοπούλου Δίκαιον Διοικητικών Διαφορών, διαβάζουμε στη σελίδα 195 τα εξής σχετικά:-

5 “... Της ενεργείας μη επιβαλλομένης ρητώς υπό του νόμου και συνεπώς ταύτης μη ούσης υποχρεωτικής διά την Διοίκησιν, η παράλειψις της Διοικήσεως ίνα ενεργήση και η εκ της παραλείψεως τεκμαιρομένη άρνησις ανήκει εις την διακριτικήν ευχέρειαν της Διοικήσεως, εντός της σφαιρας της οποίας δεν είναι νοητή παράλειψις οφειλομένης ενεργείας. Όθεν τοιαύτη παράλειψις δεν προσβάλλεται βασιμίως δι’ αιτήσεως ακυρώσεως.”

10 Ενόψει όλων των πιο πάνω η προδικαστική ένσταση του καθ’ ου η αίτηση γίνεται αποδεκτή. Η παράλειψη του καθ’ ου η αίτηση Δήμου να προσλάβει τον αιτητή στη θέση έκτακτου εργάτη δεν είναι παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας εντός της εννοίας του Άρθρου 146 του Συντάγματος αφού καμιά πρόνοια δεν υπάρχει
15 στον Περί Δήμων Νόμο, ή οποιονδήποτε άλλο Νόμο που να υποχρεώνει τον καθ’ ου η αίτηση Δήμο να προσλάβει τον αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.